

Dosarul nr. 1ra-854/2023
1-15187873-01-1ra-30052023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Talpă Boris,

a judecat, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Mitioglo Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui

Mitioglo Vladimir xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.10.2015 - 11.02.2019;
Instanța de apel: 03.04.2019 - 21.10.2019;
Instanța de recurs: 27.07.2020 - 27.10.2020;
Instanța de apel: 05.01.2021 - 24.01.2023;
Instanța de recurs: 30.05.2023 - 06.03.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 februarie 2019, Mitioglo Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că în perioada anului 2011, inculpatul Mitioglo Vladimir, deținând funcția de administrator al întreprinderii SRL „Lenard Agro”, cu adresa juridică: xxxx, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, având scopul delapidării bunurilor încredințate în administrare, a încheiat din numele SRL „Lenard Agro”, contractul de creditare nr. CRI-938 din 18.11.2014, și a primit de la BC „Comerț Bank” SA mijloace financiare sub formă de credit în sumă totală de 2.797.460 lei.

Pentru primirea creditului conform contractului de creditare nr. CRI-938 din 18.11.2014, au fost gajate bunurile imobile în suma totală de 3.170.450 lei, inclusiv, apartamentul cu nr. 53, cu nr. cadastral xxxx, ce aparține lui Moraru Vitalie cu valoarea de gaj de 1.444.100 lei; bunurile imobile (încăperi nelocative) cu nr. cadastral xxxx ce aparțin lui Moraru Vladimir, cu valoarea de gaj 698.950 lei;

apartament nr. xx cu nr. cadastral xxxx ce aparțin lui Mutaf Vasile și Mutaf Elena, situate pe adresa xxxx, evaluate de părți la suma de 827.400 lei și gaj înregistrat a bunurilor mobile unitățile pentru creșterea porcinelor, situate pe adresa r-nul Cimișlia, s. Iurievca, evaluate de părți la suma de 200.000 lei.

Ulterior, prelungindu-și acțiunile sale infracționale, Mitioglo Vladimir, în calitate de administrator al întreprinderii SRL „Lenard Agro”, prin scrisoarea nr. 08-06/11 din data de 21.06.2011, a solicitat permisiunea băncii înstrăinarea de către proprietarul Mutaf Vasile și Mutaf Elena a bunului ipotecar cu nr. cadastral xxxx la prețul de 827.400 lei, în scopul utilizării pentru rambursarea soldului creditului obținut conform contractului de credit nr. CRI-938 din 18.11.2010. La 10 august 2011, banca a dat acord scris (cu nr. FI/02- 103/1 din 10.08.2011) la prețul de gaj nu mai puțin de 827.400 lei pentru apartamentul menționat, care aparținea cu drept de proprietate privată lui Mutaf Elena și Mutaf Vasile și îndreptarea mijloacelor obținute spre rambursarea creditului.

La 05 septembrie 2011, în baza autorizației scrise a băncii, apartamentul nr.61, ce aparținea soților Mutaf, a fost vândut la un preț de 808.000 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare, prețul fiind mai mic decât prețul de 827.400 lei, stabilit în p.4.3. al contractului de ipotecă din 06.12.2010, încheiat între BC „Comerț Bank” SA și Mutaf Vasile, Mutaf Elena, același preț fiind indicat și în acordul scris al Băncii privind înstrăinarea apartamentului - nr. FI/02-103/1 din 10.08.2011.

Ulterior, contrar obligațiilor asumate, la 05 septembrie 2011, administratorul SRL „Lenard Agro”, Mitioglo Vladimir, fără obținerea unui acord preliminar de la bancă contrar prevederilor p. 3.1. p. p. i al Contractului de credit nr. CRI-938 din 18.11.2010, a trecut la evidența companiei înregistrarea de acordare în favoarea companiei a împrumutului personal în sumă de 827.400, pe care în aceeași zi i-a transferat în numerar în baza ordinului de încasare a numeralului nr. 296029 din 05.09.2011, la BC „Comerț Bank” SA în contul rambursării parțiale a creditului.

De asemenea, la 05 septembrie 2011, în lipsa procesului-verbal al Adunării generale a fondatorilor privind acordul la încheierea contractului de împrumut cu Mitioglo Vladimir, contrar prevederilor art. 49 din Legea RM privind societățile cu răspundere limitată, a fost întocmit contractul de împrumut fără dobândă în sumă de 827.400 lei, semnat de către Mitioglo Vladimir în calitate de creditor și, totodată administratorul întreprinderii SRL „Lenard Agro”, Mitioglo Vladimir în calitate de debitor, pe o perioadă de 36 luni, ce contravine planului de conturi contabile al activității economice-financiare a întreprinderii nr.174 din 25.12.1997, operațiunea de introducere a sumei de 808.000 lei proveniți din vânzarea apartamentului ipotecat al familiei Mutaf, trebuia să fie reflectată în evidența contabilă a SRL „Lenard Agro”, ca micșorarea datoriei față de BC „Comerț Bank” SA și formarea datoriei față de Mutaf, în sumă de 808.000 lei, suma obținută în urma vânzării apartamentului.

Ulterior, în baza contractului de împrumut din 05.09.2011, Mitioglo Vladimir a ridicat din contul companiei SRL „Lenard Agro”, suma de 865.729 în calitate de rambursare a împrumutului, prin ce a adus întreprinderii un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului Mitioglo Vladimir au fost încadrate în baza art.191 alin.(5) Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în baza unui titlu, care a produs daune în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu soluția pronunțată, avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că învinuirea formulată inculpatului nu și-a găsit confirmare, iar acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.191 alin.(5) Cod penal, starea de fapt constatată de instanța de fond fiind bazată pe aprecierea eronată a probelor administrate.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Însă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat probele acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat și nu s-a expus asupra respingerii argumentelor apărării și admiterii celor ale acuzării. Ori, instanța de fond a adoptat o sentință eronată, reieșind din concluzii generale, fără a examina în ansamblu probele administrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre. Mitioglo Vladimir a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, s-au admis recursurile ordinare declarate, a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2019, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2023, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Mitioglo Vladimir a săvârșit infracțiunea incriminată, reieșind din totalitatea probelor administrate, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpatul Mitioglo Vladimir nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate Moraru Vitalie; declarațiile martorilor Cicina Victoria și Movilă Constantin; contractul de credit nr. CR1-938 din 18.11.2010, încheiat între BC „Comerțbank” SA și SRL „Lenard Agro”, din care rezultă contractarea de către ultima a sumei de

2 800 000 lei (f.d.62-67, vol. I); contractul de ipotecă din 06.12.2010, încheiat între Mutaf Vasile, Mutaf Elena și BC „Comerțbank” SA, obiect al căruia îl constituie apartamentul nr.xx, situat în xxxx, constituit în calitate de garanție a executării contractului de credit din 18.11.2010 (f.d.68-70, vol. I); contractele de ipotecă din 19.11.2010, încheiate între Moraru Vitalie și BC „Comerțbank” SA, obiect al cărora îl constituie bunurile imobile, situate în xxxx, constituite în calitate de garanție a executării contractului de credit din 18.11.2010, (f.d.71-76, vol. I); contractul de gaj nr. GI-938 din 02.12.2010, încheiat între SRL „Lenard Agro” și BC „Comerțbank” SA, prin care, a fost instituit gajul asupra bunurilor mobile, în vederea asigurării executării contractului de credit din 18.11.2010, (f.d.77-78, vol. I); contractele de fidejusiune nr. FI-938/3 și nr. FI-938/1 din 18.11.2010 și din 29.11.2010, încheiate între Mitioglo Vladimir, Moraru Vitalie și BC „Comerțbank” SA, (f.d.80-83, vol. I); cererea din 23.06.2011 semnată de către Mitioglo Vladimir în calitate de administrator al SRL „Lenar Agro” cu solicitarea permisiunea Băncii pentru înstrăinarea de către proprietar a bunului ipotecat cu nr. cadastral xxxx, (f.d.84, vol. I); scrisoarea BC „Comerțbank” SA din 10.08.2011 cu privire la acordul privind înstrăinarea bunului imobil - apartament nr. xx, situat în xxxx, cu condiția menținerii ipotecii instituite asupra lui, (f.d.85, vol. I); contractul de împrumut din 05.09.2011, prin care, Mitioglo Vladimir în calitate de persoană fizică a acordat SRL „Lenard Agro”, suma de 827400 lei cu titlu de împrumut, (f.d.87, vol. I); ordinul de încasare a numerarului din 05.09.2011 cu privire la suma de 827400 lei cu titlu de împrumut încasați de către SRL „Lenard Agro” de la Mitioglo Vladimir, (f.d.88, vol. I); contractul de vânzare-cumpărare din 05.09.2011, încheiat între Mutaf Vasile și Ghemu Elena, obiect al căruia îl constituie apartamentul nr. xx din xxxx, vândut la prețul de 808000 lei, (f.d.89-90, vol. I); ordinele de eliberare a numerarului, prin care se atestă primirea de către Mitioglo Vladimir din contul SRL „Lenard Agro”, a sumelor de 142 600 lei, 120 000 lei, 200 000 lei, 100 000 lei, 98 500 lei, 100 000 lei, 105 000 lei, 100 000 lei (f.d.94-101, vol. I); actul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, nr.3-509531 din 05.12.2012 (f.d.47-48, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.1958 din 21.11.2014 (f.d.64-100, vol. V); ordonanța din 24.02.2015 prin care s-a recunoscut în calitate de corp delict ordinul de eliberare a numerarului nr.20 și delegația nr.21 din 02.11.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.20 și delegația nr.20 din 01.11.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.16 și delegația nr.16 din 01.11.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.21 și delegația nr.21 din 31.10.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.20 și delegația nr.20 din 15.09.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.19 și delegația nr.19 din 13.09.2011, în original pe 2 file, ordinul de eliberare a numerarului nr.16 și delegația nr.16 din 07.09.2011, în original pe 2 file (f.d.63, vol. I).

Astfel, analizând probele cercetate în ședință și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe analizate, instanța de apel a constatat că, acestea demonstrează cu certitudine vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în baza unui titlu, care a produs daune în proporții deosebit de mari.

Analizând semnele obligatorii a infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a reținut că, obiectul material al infracțiunii specificate la art.191 Cod penal îl reprezintă bunurile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: 1) au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor; 2) sunt încredințate de către o altă persoană în administrarea făptuitorului.

Încredințarea bunurilor în administrarea făptuitorului este un act cu semnificație juridică de manifestare a voinței persoanei, care răspunde următoarelor trei condiții: 1) creează în sarcina făptuitorului dreptul de a deține bunurile respective, precum și atribuția de a le administra; 2) făptuitorului îi revine răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și pentru asigurarea integrității lor; 3) nu se face în scopul de a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către cel care le dobândește.

Bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea persoanei care le încredințează. Încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale dreptului civil, fie ele persoane fizice sau persoane juridice, încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principiu, în privința bunurilor persoanelor juridice, în cadrul raporturilor de muncă.

Instanța de apel a remarcat că, obiect material al infracțiunii îl constituie mijloacele bănești, provenite din vânzarea bunului ipotecat care fusese înstrăinat, și care în virtutea funcției de administrator al SRL „Lenard Agro”, Mitioгло Vladimir, la data de 05.09.2011, i-a trecut la evidența acestei din urmă companii, ca împrumut personal.

Latura obiectivă a delapidării averii străine are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În cazul infracțiunii analizate, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere, mecanismul sustragerii este același, însă, un anumit specific este condiționat de particularitățile obiectului material al infracțiunii prevăzute la art.191 Cod penal, făptuitorul săvârșește luarea bunurilor ce-i sunt străine, dar care, la moment, se află în deținere legitimă, el profitând de atribuția de a le administra.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că, circumstanțele comiterii faptei de către inculpatul Mitioгло Vladimir, evidențiază în acțiunile acestuia intenția directă, or, cu certitudine s-au constatat infracțiunea privind delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în baza unui titlu, care a produs daune în proporții deosebit de mari, în afară de aceasta, la calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Infracțiunea prevăzută la art.191 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia la propria sa dorință.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, acțiunile lui Mitioglo Vladimir întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.191 alin.(5) Cod penal, în formulă consumată.

Cu referire la motivele invocate de partea apărării, precum că învinuirea formulată inculpatului nu și-a găsit confirmare, iar acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.191 alin.(5) Cod penal, starea de fapt constatată de instanța de fond fiind bazată pe aprecierea eronată a probelor administrate. Instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat probele acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenții, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat și nu s-a expus asupra respingerii argumentelor apărării și admiterii celor ale acuzării. Astfel, adoptând o sentință eronată, fără a examina în ansamblu probele administrate, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenții, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii constatate.

Referitor la categoria și mărimea pedepsei inculpatului în baza art.191 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a considerat că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani în penitenciar de tip închis, este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel nu a respectat prevederile art.436 Cod de procedură penală și nu a ținut cont că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, au fost desfășurate cu suficientă claritate circumstanțele pe care, la rejudecarea cauzei în apel, instanța de apel urma să le elucideze în decizia sa. Însă aceste indicații nu au fost îndeplinite cu diligență de către instanța inferioară, or, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de

recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Mai mult, în recursul declarat se accentuează că, contrar deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, referitor la care *instanța de recurs a concluzionat* că instanțele *de fond* și de apel *nu au judecat cauza penală în condițiile legii și au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.*

8. Procurorul a depus referință, privind opinia asupra recursului declarat, pledând pentru admiterea recursului declarat, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Indică în susținerea referinței că, prin decizia din 24 ianuarie 2023, instanța de apel nu a respectat prevederile art.436 Cod de procedură penală și nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs. În special, la remiterea cauzei la rejudecare, instanța de recurs a constatat că, *instanța de fond, în partea descriptivă și dispozitivul sentinței, nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în ordonanța de modificare a acuzării în ședința de judecată din 27 septembrie 2018.*

9. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate rezultă că, procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanță de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanță de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că, este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023.

Totodată, completul de judecată ține să menționeze că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În sensul prevederilor legale prenotate, instanța de recurs reține că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2020, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Astfel, în conținutul deciziei nominalizate au fost desfășurate cu suficientă claritate circumstanțele pe care urma să le elucideze instanța de apel în decizia sa - la rejudecarea cauzei în apel, însă aceste indicații nu au fost îndeplinite cu diligență de către instanța inferioară.

La rândul său, fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel concluzionând că prima instanță motivat și întemeiat a conchis referitor la vinovăția lui Mitioglo Vladimir, a menținut sentința primei instanțe, respingând ca nefondat apelul declarat.

Sub un alt aspect, completul de judecată evidențiază și faptul că, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță și le-a repetat întocmai.

Astfel, completul de judecată menționează, că instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate, în baza probelor administrate în speță.

Completul de judecată precizează că, la caz - în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Suprem de Justiție din 27 octombrie 2020, *cu referire la sentința primei instanțe*, instanța de recurs cu absolută claritate s-a expus că:

1. această sentință a fost emisă cu încălcarea prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit cu art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșiți și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art.66 alin.(1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Conform art.10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Conform art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art.385 alin.(1) pct. 11) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a

fost intentată acțiunea civilă. Potrivit art.394 alin.(1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului;

2. *sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situată să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte;*

3. *prima instanță nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în ordonanța de modificare a acușării în ședința de judecată din 27.09.2018;*

4. *din fapta criminală descrisă în descriptiv ca fiind dovedită, că inculpatul: „având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, având scopul delapidării bunurilor încredințate în administrare, a încheiat din numele SRL „Lenard Agro”, contractul de creditare nr. CRI-938 din 18.11.2014, și a primit de la BC „Comerț Bank” SA mijloace financiare sub formă de credit în sumă totală de 2.797.460 lei.... Pentru primirea creditului conform contractului de creditare nr. CRI-938 din 18.11.2014, au fost gajate bunurile imobile ce aparține lui Moraru V., Mutaf V. și Mutaf E..., ulterior, prelungind-și acțiunile sale infracționale, Mitioglo V., în calitate de administrator al întreprinderii SRL „Lenard Agro”, prin scrisoarea nr. 08-06/11 din data de 21.06.2011, a solicitat permisiunea băncii înstrăinarea de către proprietarul Mutaf V. și Mutaf E. a bunului ipotecar..., apartamentul nr. xx, ce aparținea soților Mutaf, a fost vândut la un preț de 808.000 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare, prețul fiind mai mic decât prețul de 827.400 lei, stabilit în p. 4.3. al contractului de ipotecă..., ulterior, contrar obligațiunilor asumate, la 05 septembrie 2011, administratorul SRL „Lenard Agro”, Mitioglo V., fără obținerea unui acord preliminar de la bancă contrar prevederilor p. 3.1. p. p. i al Contractului de credit nr. CRI-938 din 18.11.2010, a trecut la evidenta companiei înregistrarea de acordare în favoarea companiei a împrumutului personal în sumă de 827.400..., de asemenea, în lipsa procesului verbal al Adunării generale a fondatorilor privind acordul la încheierea contractului de împrumut cu Mitioglo V., contrar prevederilor art.49 din Legea RM privind societățile cu răspundere limitată, a fost întocmit contractul de împrumut fără dobândă în sumă de 827.400 lei, semnat de către Mitioglo V. în calitate de creditor și, totodată administratorul întreprinderii SRL „Lenard Agro”, Mitioglo V. în calitate de debitor, pe o perioadă de 36 luni, ce contravine planului de conturi contabile al activității economice-financiare a întreprinderii nr. 174 din 25.12.1997, operațiunea de introducere a sumei de 808.000 lei proveniți din vânzarea apartamentului ipotecat al familiei Mutaf, trebuia să fie reflectată în evidența contabilă a SRL „Lenard Agro”, ca micșorarea datoriei față de BC „Comerț Bank” SA și formarea datoriei față de Mutaf, în sumă de 808.000 lei, suma obținută în urma vânzării apartamentului..., ulterior, în baza contractului de împrumut din 05.09.2011, Mitioglo V. a ridicat din contul companiei*

SRL „Lenard Agro”, suma de 865.729 în calitate de rambursare a împrumutului, prin ce a adus întreprinderii un prejudiciu în proporții deosebit de mari..., astfel, obiectul material al infracțiunii îl constituie mijloacele bănești, provenite din vânzarea bunului ipotecat care a fost înstrăinat și pe care, în virtutea funcției de administrator al SRL „Lenard Agro”, inculpatul la 05 septembrie 2011, i-a trecut la evidența companiei, ca împrumut personal...” nu este clar pentru care acțiuni concrete a fost condamnat inculpatul și cine sunt părțile vătămate – SRL „Lenard Agro”, BC „Comerț Bank” SA, V. Moraru, V. Mutaf sau E. Mutaf;

5. încadrând acțiunile inculpatului pe art.191 alin.(5) Cod penal, ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în baza unui titlu, care a produs daune în proporții deosebit de mari, instanța nu și-a argumentat soluția în coroborare cu prevederile art.art.8 și 10 Cod penal, având în vedere că, la data infracțiunii incriminate, asemenea elemente calificative *nu existau* în dispoziția articolului dat, acestea fiind în vigoare doar din data de 17.08.2018.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art.art.414, 436 Cod de procedură penală.

Completul de judecată reține că, fiind investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, instanța de apel urma să cerceteze minuțios chestiunile de fapt și de drept asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, însă contrar acestor cerințe legale, instanța de apel a omis să se pronunțe în mod întemeiat asupra chestiunilor enunțate supra, admitând la rândul său erori judiciare, care nu pot fi corectate de către instanța de recurs decât doar prin dispunerea rejudecării cauzei. Or, aceasta, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, eronat a considerat că nu există temei de a interveni în sentință.

Astfel, completul de judecată constată că, în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară unitară, or, fiind investită cu judecarea apelului declarat și menținând sentința viciată, instanța de apel a repetat erorile comise de prima instanță.

În consecință, completul de judecată atestă că, instanța de apel a adoptat o soluție neclară, fără a se expune pe aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel, recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată integral, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să

verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere cuvenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Admite recursul declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Mitioglo Vladimir, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui *Mitioglo Vladimir xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Talpă Boris